

Predica de la Krefeld de sâmbătă, 6 septembrie 2014, ora 19³⁰

Fratele Miskis: [...] 1 Petru 4: 7-11: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii. Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire.

Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea, pe care i-o dă Dumnezeu: pentru că în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin”. [...]

Fratele Frank: Amin. Luați loc. Aleluia! Lăudat și binecuvântat să fie Domnul nostru, care ne-a ajutat în această zi a mântuirii și ne-a dăruit harul Său! Noi am putut să cunoaștem ziua mântuirii, să credem tot ce spune Scriptura și cum o spune Scriptura și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent pe acest pământ.

Simțiți-vă cu toții bine în mijlocul nostru. Și noi spunem tuturor un bine venit și tuturor celor care sunt conectați online, în toate popoarele, limbile și în toate națiunile. Căci astfel este scris în Matei 24:14, Evanghelia Împărăției, cu tot ce aparține Împărăției lui Dumnezeu, cu tot ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și ce se împlinește în Împărăția lui Dumnezeu, o Evanghelie deplină, este predicată tuturor Neamurilor ca să slujească de mărturie. Și toți aceia care cred această Evanghelie și o primesc, primesc și binecuvântarea făgăduită de Dumnezeu.

Dorim într-un mod deosebit să spunem un bun venit acelora care sunt pentru prima dată în mijlocul nostru; ridicați scurt mâinile voastre sau ridicați-vă în picioare ca vă spunem bun venit. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Mulțumesc frumos. Într-un mod special doresc să spun un bun venit fratelui nostru Adi din România, indiferent unde se află. Domnul Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit! El mă sună într-un mod regulat și noi suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu. De asemenea este în

mijlocul nostru și fratele nostru din Angola. Dumnezeu să-l binecuvânteze și pe el și pe toți frații slujitori! Transmitem pe scurt niște saluturi. [...]

Vă rog, înțelegeți... Eu citesc toate e-mail-urile cu mare atenție. Noi ne bucurăm, într-adevăr, pentru că suntem uniți și legați cu toți frații și surorile din toată lumea și ultimul mesaj ajunge până la marginile pământului. Doresc să amintesc încă un lucru, în legătură cu ultima mea călătorie prin Etiopia și, după aceea, în Rwanda. Este foarte, foarte minunat faptul că oamenii parcurg sute de kilometri, fie pe jos, fie cu autobuze și altfel, dar ei vin din est, vest, din sud și din nord. Ei vin din toate țările.

În Addis Abeba m-a atins un lucru: după o adunare, a venit la mine un tânăr foarte amabil și m-a salutat în limba germană; vorbea o germană frumoasă. El a spus: „Tatăl meu este german, mama mea este etiopiană și eu am studiat în München opt ani de zile, la universitate și am cutare și cutare diplome. Sunt traducător și, începând de acum, voi traduce toate broșurile dvs. și toate scrisorile circulare în limba noastră și le voi publica!” Este un lucru minunat cum Domnul conduce totul. Ultimii sunt adăugați acum!

În Rwanda, de asemenea, am avut adunări foarte mari, între trei, patru mii de persoane. A fost acolo și o adunare cu diferiți frați, din toată țara și din țările vecine. Doresc să amintesc ceva cu o mare întristare: când eram pe drum înspre această adunare unde am vorbit fraților, pe partea stângă a străzii era o placă și acolo era titlatura de „Biserica celor șapte tunete”. Puteți să vă închipuiți ce s-a petrecut mine, în acele momente. Ei se referă pe profet, la mesajul timpului prezent și totuși, sunt pe lângă. Sunt date mai departe doar niște neînțelegeri și răstălmăciri.

Și în special cu privire la tema celor șapte tunete... eu astăzi am recitat-o. În februarie 1982, am fost împreună cu fratele Barilier în Franța unde am avut și adunările noastre – pentru prima dată am fost întrebat ce sunt cele șapte tunete din Apocalipsa 10. A trebuit să spun: „Eu nu știu”. Și mi-am luat rămas bun. M-am dus în camera mea și m-am culcat. Eu astăzi încă posed același ceas de mână pe care nu trebuie să-l trag; merge zi și noapte, nu are nevoie de baterie. Dar în dimineața următoare, când această trăire puternică s-a încheiat, era ora cinci fără cinci minute, după ce mi-a vorbit Domnul cu un glas puternic. El mi-a zis: „Robul Meu, citește 2 Timotei 4!”

Puteți să vă închipuiți ce trebuie să se întâmple dacă îți este dată o astfel de poruncă. Eu am citit până la versetul 5 și am început din nou cu versetul 1. Când am ajuns la versetul 2 era răspunsul: „Propovăduiește Cuvântul!”. „Propovăduiește Cuvântul!” Și ceea ce nu a fost scris, nu poate să fie predicat. Aceasta trebuie să o lăsăm în seama lui Dumnezeu. Și eu întreb: unde rămâne respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu? Unde este acest respect, la toți oamenii aceștia? Dacă vocea din cer a spus: „Pecetluiește și nu scrie ce au vorbit cele șapte tunete!”, Dumnezeul meu, atunci ce-mi rămâne mie de făcut, decât să respect aceasta? Și cine nu respecta lucrul acesta, acela este pe lângă.

Trebuie să mai adăugăm și aceasta: când fratele Branham a avut această trăire puternică și acest nor supranatural s-a coborât, voi știți ce s-a întâmplat acolo! Șapte tunete puternice au cutremurat toată zona respectivă. De aceea, aceste șapte tunete, începând de atunci, au avut pentru fratele Branham o importanță deosebită. El a ajuns apoi la concluzia și a zis în august 1964: „Tot ce este conținut în cele șapte tunete a fost descoperit în cele șapte peceti”. Mulțumiri Domnului Dumnezeu, pentru respectul pe care l-a ous în inimile noastre, un respect dumnezeiesc față de Cuvântul Lui cel sfânt și scump.

Despre întâmplările din timpul nostru nu vom intra în prea multe detalii, fiindcă timpul este foarte prețios. Totul se împlinește. Și când am citit acest text: „*Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape*”, trebuie să o spunem: când Dumnezeu a permis să fie scrisă Biblia, El a spus profeților ce va veni și a dictat și apostolilor ce aveau să scrie, astfel încât noi să o putem citi astăzi și să avem o orientare biblică în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este scris în așa fel ca până la revenirea Domnului să îl putem citi și, cu ajutorul Cuvântul lui Dumnezeu, noi avem orientarea dumnezeiască.

Precis ați auzit că ONU dorește o religie mondială. Toți să fie uniți în ONU, așa cum toate națiunile sunt unite în această organizație, la fel să fie unite toate religiile. Dacă privim aceste lucruri, *aici* este papa Francisc cu Peres. Este un lucru deosebit care a avut loc în Italia. Titlul este: „Visul lui Dumnezeu este unitatea tuturor creștinilor”. Ce titlu! „Visul lui Dumnezeu este unitatea creștinilor”. Și papa s-a dus și a vizitat una din cele mai mari biserici pentecostale din Italia și și-a cerut iertare pentru lucrurile făcute de

biserica catolică față de mișcarea pentecostală. A pus accentul pe unitate. Noi vedem tot ce se întâmplă. Cât de târziu este pe ceasul lumii! *Aici* este Abbas și papa Francisc; și *aici* în camera de sus din Ierusalim. Am putea merge de la un document la altul...

Eu mi-am notat data, pe 29 mai 2014 când a fost încheiat un pact Euro-Asia: Rusia, China, Iran. Pactul Euro-Asia! Acum întreb - nu doresc să intru în detaliile din Ezechiel 36, 37, 38 și din toate versetele - dar de ce, aceste două puteri atomice, au ales Iranul? Ca să fie direct în fața Israelului! Ce este scris despre Eufrat? Eufratul este în legătură cu Paradisul! Așa este scris în Sfânta Scriptură. Apoi citim că acești patru îngeri sunt legați lângă Eufrat, ca să nimicească a treia parte a omenirii. Totul este pregătit și totul se împlinește în fața ochilor noștri. De fiecare dată putem să spunem din nou ce a spus și Domnul nostru atunci: „Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele, căci eliberarea voastră este aproape!”

Cu privire la Israel, Dumnezeu să binecuvânteze Israelul! Trebuie să mai adăugăm: Dumnezeu a zis lui Avraam: *„Toate Neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta”*. Dar Dumnezeu a ales un bărbat și a folosit un popor ca să-și descopere Cuvântul, să-și descopere voia și apoi toți aceia care Îl cred pe Dumnezeu, să fie incluși și ei în planul de mântuire. Dumnezeu nu este împotriva Neamurilor, Dumnezeu este pentru Neamuri. Astfel este scris în Isaia 42 și în Isaia 49: *„De aceea, Te pun să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului”*. Dumnezeu a inclus toate popoarele în planul Lui de mântuire. Aceasta trebuie să o respectăm. Dar vă rog, nu împotriva Israelului, ci împreună cu Israelul. Căci aceasta este calea pe care a ales-o Dumnezeu.

Frați și surori și în această legătură noi putem să fim mulțumitori Domnului pentru faptul că și în punctul acesta avem echilibrul. Mântuirea nu depinde de poporul Israel, ci depinde de Dumnezeu. Dar Dumnezeu a binecuvântat Israelul și l-a folosit ca gura Lui. La fel a fost situația și cu slujba lui Ioan Botezătorul. Nu de slujba lui a depins totul, ci de Dumnezeu, care a dat această slujbă și care a pregătit calea.

Cine a trecut pe lângă Ioan Botezătorul, a trecut și pe lângă Dumnezeu, deoarece prin slujba lui Ioan s-a împlinit profeția biblică. La fel este situația și în timpul nostru. Nu slăvim pe niciun om, nu

facem mântuirea dependentă de un om, ci doar de Dumnezeu, care ne-a cercetat în ziua mântuirii. Dar dacă El cu adevărat te-a ajutat pe tine și pe mine, atunci am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Atunci noi am recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu în viețile noastre. Atunci și avem parte de ceea ce face Domnul prin harul Său, în timpul nostru.

În a doua cântare am cântat din toată inima și, frați și surori, dragi prieteni, este vorba despre iertare - iertarea, iertarea păcatelor noastre. Este lucrul cel mai important, cu aceasta începe totul. Nu cu „mesajul”; începe cu credința în Isus Hristos, Domnul nostru și Mântuitorul nostru. Începe cu faptul că Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Ioan Botezătorul nu a adus un mesaj oarecare, ci el a putut să spună: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”* Același lucru l-am auzit noi și în mesajul timpului sfârșitului. Pe această temă am pus și noi accentul, căci toate binecuvântările sunt în Isus Hristos, Domnul nostru.

În această legătură doresc să citesc, pe scurt, câteva versete. Primul verset Evanghelia după Luca. Citim din primul capitol, Luca 1 începând cu versetul 68. *„Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său și ne-a ridicat o mântuire puternică...”*. Dumnezeu a vizitat poporul Lui și i-a dăruit mântuire. Versetul 72: *„Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt”*. Acum urmează cele două versete foarte importante pentru mine. Toate versetele sunt minunate. Versetele 76 și 77: *„Și tu, pruncule, vei fi chemat profet al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, să pregătești căile Lui”*. Și acum urmează: *„...și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui”*. Deci, aceasta a fost vestirea lui Ioan Botezătorul.

Dacă citim mai departe în Luca 3:3: *„Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor”*. Aici nu era vorba doar despre un „mesaj”, ci era vorba despre iertarea păcatelor, despre legământul pe care l-a încheiat Dumnezeu cu noi. Primul legământ include toate făgăduințele și după aceea Domnul nostru a spus foarte clar: *„Acesta este Legământul cel nou în sângele Meu, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*.

Viața noastră cu Dumnezeu începe cu această trăire a mântuirii, a iertării păcatelor. Astăzi, toți aceia care încă nu au avut această trăire de mântuire, care încă n-au primit-o din partea lui Dumnezeu - vă rog, faceți începutul corect. Faceți începutul corect!

Când am citit titlul despre acești creștini care să fie una... Dumnezeu nu a făcut din noi creștini, ci fii și fiice ale lui Dumnezeu. Mântuitorul S-a născut ca Fiul lui Dumnezeu și când această ungere, Duhul Sfânt a venit peste El, după aceea El a fost Hristos, Mesia (Unsul lui Iahveh) – Fiul lui Dumnezeu. Și ce este scris în Vechiul Testament? „*Și de unde li se zicea: «Nu sunteți poporul Meu», li se va zice: «Copiii Dumnezeului Cel viu!»*”.

Noi nu intrăm în Împărăția lui Dumnezeu fiindcă ne-am decis pentru creștinism sau ne-am alăturat unei biserici oarecare, ci Domnul nostru a spus-o foarte clar: „*...dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. Ce este născut din carne este carne și carnea și sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu. De aceea a accentuat Domnul nostru că noi trebuie să fim născuți din Duhul lui Dumnezeu.

Despre Maria sunt scrise niște cuvinte minunate; le-am citit deseori. În Luca capitolul 1:45 este scris: „*Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini*”. Mai întâi făgăduința, apoi credința și după aceea împlinirea. Așa a fost în trecut, așa este și astăzi. Noi auzim Cuvântul lui Dumnezeu, îl credem și Cuvântul este sămânța pe care o primim în inimile noastre. După aceea Duhul lui Dumnezeu vine peste noi și ne conduce la pocăință. Atunci trăim faptul că am murit împreună cu Hristos, ca apoi să înviem la o viață nouă cu El, prin harul lui Dumnezeu.

Acest om al lui Dumnezeu a mai scris în Luca 3:16: „*Ioan, drept răspuns a zis tuturor: «Cât despre mine eu vă botez cu apă, dar vine Acela care este mai puternic decât mine și căruia eu nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc»*”. Să mai citim încă două, trei versete care vorbesc despre mântuire, despre iertare - din Fapte 2. Frați și surori, noi spunem lucrul acesta deseori: prima și ultima predica trebuie să fie identice și, tot ce a fost predicat și trăit la început, trebuie să o trăim și noi acum.

În Faptele apostolilor 2 citim începând cu versetul 38. „Pocăiți-vă, le-a zis Petru și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh”. Și acum urmează un cuvânt adresat nouă tuturor: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru”. Dacă ai auzit chemarea Domnului și ai venit la Domnul și te-ai rugat pentru iertare, atunci primește prin credință ce este scris: „El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale”. Absolut nimic nu mai rămâne din toate păcatele tale. La fel cum Domnul și-a vărsat ultima picătură de sânge și a intrat cu sângele Lui cel sfânt în Locul preasfânt ceresc și l-a adus jertfă pe scaunul de har, la fel de sigur și noi suntem împăcați cu Dumnezeu, la fel de sigur sunt iertate și păcatele noastre și bolile noastre au fost vindecate. Haideti ca astăzi să o primim din nou prin credință și să spunem: „Doamne, Îți mulțumesc că aceasta s-a împlinit sau se va împlini în viața mea”.

În Faptele apostolilor 10, putem citi, de asemenea, predica aceasta... Fapte 10:43: „Toți profeții mărturisesc despre El că oricine crede în El,” ...fiecare, oricine, oricine crede în El, fără excepție, oricine crede în El... „capătă prin Numele Lui iertarea păcatelor”. Amin! Și oricine este oricine, fără excepție. Astfel a fost vestit din partea profeților, la fel au predicat-o și apostolii. „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit” și primește iertarea păcatelor.

În Fapte apostolilor 13, omul lui Dumnezeu a mai adăugat un lucru foarte minunat referitor la această temă. Fapte 13:32: „Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților voștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus după cum este scris în Psalmul al doilea”. Apoi urmează vers. 38: „Să știți dar fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor”.

Trebuie s-o spunem foarte clar, frați și surori: haideti să facem un început corect, urmându-L pe Domnul. Nu doar să spunem în gândurile noastre: „Eu cred mesajul...”. Mai întâi „crede în Domnul Isus Hristos”, ca să primești iertarea, să primești legătura cu Dumnezeu și să primești Cuvântul ca pe o sămânța dumnezeiască și să fii născut din nou la o nădejde vie. Acesta este, de fapt, miezul întregii vestiri.

Apoi citim din 1 Petru, primul capitol. Acest om al lui Dumnezeu a scris despre lucrurile care au fost foarte minunate pentru el și despre lucrurile pe care le-a trăit cu Dumnezeu. El a dorit să le dea mai departe și pentru noi. 1 Petru 1:18-19: *„Căci știți că nu cu lucruri pieritoare cu argint sau cu aur ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniseră-ți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană”*.

Mai înainte, dacă vreți să citiți, este scris foarte clar în 1 Petru 1, de la versetul 10 despre mântuire: *„Profeții care au profetizat despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare”*. Profeții au cercetat și ei, ei au vestit, dar apostolii au trăit-o, au văzut-o. Și în versetul 11: *„Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate”*. Și acum vers. 12, care ne vorbește nouă în mod deosebit: *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească”*.

Frați și surori, în timpul nostru, prin har, noi am trăit aceleași lucruri. Profeții au cercetat, Isaia a profetizat că o fecioară va fi însărcinată. Toate profețiile au fost rostite și ei n-au văzut împlinirea. Dar când s-a împlinit timpul, atunci una după alta, profețiile s-au împlinit. Apoi Domnul nostru a deschis înțelegerea ucenicilor Lui, pentru împlinirea profețiilor Scripturii în timpul lor.

Frați și surori, putem să citim chiar și din Matei 17 sau Marcu 9, unde Domnul a coborât de pe muntele schimbării la Față și ei L-au întrebat: *„Oare de ce spun cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”* Și răspunsul iubitului nostru Domn: *„Adevărat vă spun că mai întâi va veni Ilie și va reazeza toate lucrurile”,* la viitor, la viitor a vorbit El și, apoi, cu referire la Ioan Botezătorul a spus: *„Ilie a și venit deja și ei au făcut cu el ce au vrut”*. Această ordine divină a profeției biblice este minunată.

Chiar dacă sunt spuse lucrurile într-un verset, totuși pot să se împlinească în perioade diferite. De exemplu Maleahi 3:1. În prima parte este scris: *„Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”*. Și în a doua parte: *„Și deodată va intra în Templul Său, Domnul pe care-l căutați, Solul legământului pe care îl doriți;*

iată că vine - zice Domnul oștirilor". Prima parte s-a împlinit. Se poate citi în Evanghelia după Matei, în Marcu, în Luca; și a doua parte se va împlini atunci când Domnul va veni ca Îngerul legământului și va pune un picior pe uscat și unul pe mare. Frați și surori, Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Lui și ne-a descoperit și toate legăturile în Cuvântul Lui și putem să vedem totul corect și să punem totul pe o bază biblică.

Cum am auzit și în Cuvântul de introducere, „sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”. Bine, „este aproape”, dar vorbiți cu oamenii despre ce fel de făgăduințe se împlinesc înaintea sfârșitului tuturor lucrurilor. Aceasta trebuie s-o spunem, face parte din vestire. La fel cum Matei 24:14 sau 24:24 și tot ce este scris acolo, trebuie să se îplinească: profeți falși, hristoși falși care spun: „Aici este Hristos!” și așa mai departe. Dar totul trebuie să se îplinească în timpul nostru.

De asemenea: unitatea - unde este unitatea lui Dumnezeu? „Tată, Tu în Mine și Eu în ei, astfel încât toți să fie una”. Și despre acesta putem să citim mai multe versete în Evanghelia lui Ioan. Nu o unitate cu Roma, sau ici și colo, ci să fim una cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea este scris aici, despre credincioșii adevărați că ei vor fi urâți de lumea aceasta. Timpul acesta este foarte aproape, când adunări de felul acesta, care nu se vor alătura la ceea ce se petrece acum, își vor pierde dreptul de a avea întâlniri.

Dar auziți ce este scris în Ioan 17:14: *„Le-am dat Cuvântul tău și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume”*. Vers. 17: *„Sfințește-i prin Cuvântul Tău, Cuvântul Tău este Adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume”*. Vers. 23: *„Eu în ei și Tu în Mine pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una”*. Nu protestanții și toate bisericile religioase libere; aceasta este o cu totul altă unitate religioasă amestecată cu politica. Noi, ca și copiii ai lui Dumnezeu, suntem acum uniți sub un cap și Isus Hristos este Capul Bisericii Sale. El nu zidește multe biserici. El zidește o singură Biserică. Așa este scris, așa și este. Haideți să luăm în serios lucrul acesta.

În domeniul religios, politic și economic se împlinesc profeții biblice în fața ochilor noștri. Chiar și împăratul nordului, despre care este scris, este provocat. Chiar și Persia este amintită - și Iranul de azi este Persia de ieri. În Ezechiel este scris... Să vă citesc? Și cine se uită

la împărăția Rusiei, peste 7000 de kilometri, până la granița cu Mongolia, China, poți să vezi dea acolo până în Japonia. Da... La dreapta este Mongolia, China... Și acesta este împăratul nordului. Este scris în Ezechiel 38:5: „...împreună cu ei să scoată Persia, Etiopia și Libia” – toate vor face parte din aceasta. De ce am amintit acestea? Acest pact care a fost încheiat astfel încât împăratului nordului și armatelor răsăritului să le fie pregătită calea, cum este scris și în Apocalipsa 16. Noi putem să recitim aceste lucruri. Totul este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Atunci Eufratul va fi secăt astfel încât împărății din Est au cale liberă. Și atunci se împlinesc totul, frați și surori. Noi nu spunem aceasta doar așa, ci așa este: ne aflăm în ultima fază a timpului sfârșitului. Domnul cheamă afară chiar și pe ultimii. Și cine are ochi să vadă, să vadă și cine are urechi să audă și cine a primit o inimă din partea lui Dumnezeu, să primească și să creadă tot ce ne spune și ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

„Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se...”. Nu știu ce simțiți voi, dar atât de prețios este acest Cuvânt minunat; și Dumnezeu ne descoperă totul și ne spune totul într-un mod clar, astfel încât nici măcar unul fără minte nu poate să rătăcească, mai ales atunci când Duhul Sfânt ne conduce în tot adevărul și dacă am recunoscut timpul și ceasul.

Frați și surori, dacă am fi recunoscut că Dumnezeu a readus Israelul în țara sa.. Gândiți-vă la declarația Balfour: acolo unde ministrul de externe britanic a spus: „Poporul Israel are nevoie de o patrie”; și aceasta este declarația Balfour din 1917. Noi am trăit faptul că din peste 150 de țări, Dumnezeu a strâns poporul Său în țara sa făgăduită. Putem să citim una după alta cărțile profetilor: Isaia, Ieremia, Ezechiel, Amos; în toți profetii putem citi ce a făgăduit Dumnezeu și ce se va întâmpla la sfârșitul zilelor.

În cartea profetului Ezechiel avem trei versete minunate cu privire la poporul Israel. Ezechiel 37:26-28: „Voi încheia cu ei un legământ de pace care va fi un legământ veșnic cu ei. Îi voi sădi și Îi voi înmulți și voi pune Locașul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna. Locuința Mea va fi între ei, Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. Și Neamurile vor ști că Eu sunt Domnul care sfințește pe Israel, când Locașul Meu cel sfânt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor”. Atunci toate Neamurile o vor vedea.

Frați și surori, înainte să se împlinescă aceste versete cu Israelul și cu Neamurile, să se împlinescă mai întâi cu tine, cu mine, cu noi cu toții astfel ca Dumnezeu să locuiască în mijlocul nostru. Cel Preaînalt nu locuiește într-o casă zidită de mâinile oamenilor. „Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul, așternutul picioarelor Mele”. Și El a zis: „Eu voi locui în voi; Eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul Meu!”

La fel de sigur cum am primit Cuvântul lui Dumnezeu și Domnul este Cuvântul viu, la fel de sigur El locuiește în inima ta și în inima mea și noi suntem uniți cu Dumnezeu. Și toți aceia cărora le-au fost adresate aceste cuvinte minunate de la începutul adunării, care încă nu au avut o trăire cu Dumnezeu să o facă astăzi prin harul lui Dumnezeu! Să fie făcut începutul.

Cum am și spus deja, nu folosește nimănui să vorbească despre „mesaj” sau „mesager”, ci noi avem nevoie de legătura personală cu Dumnezeu. Avem nevoie de împăcare, de iertare, de harul lui Dumnezeu și de mântuirea lui Dumnezeu. Despre noi trebuie să se spună: „*La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat*”. El te-a ajutat pe tine și pe mine. Și „*acum este ziua mântuirii*”.

Haideți să cuprindem, frați și surori. Sarcina noastră înaintea lui Dumnezeu este să vestim tot planul de mântuire al lui Dumnezeu. Să prezentăm poporului lui Dumnezeu totul, așa cum ne-a fost lăsat în Cuvântul lui Dumnezeu. Să respectăm faptul că El a trimis pe profetul Lui în timpul nostru. Totul a fost descoperit, de la ce s-a întâmplat în grădina Eden, până la deschiderea celor șapte peceti. Dumnezeu a descoperit totul și a făcut totul ca să ne îndrepte atenția noastră asupra făgăduințelor Sale date nouă și asupra lucrurilor pe care trebuie să le primim prin credință. Noi să știm: El care a dat făgăduințe, El veghează asupra Cuvântului Său ca să-l împlinescă.

S-o spunem foarte clar: doar cine a găsit harul lui Dumnezeu în timpul nostru, doar acela va recunoaște calea sau căile lui Dumnezeu, așa cum este scris în Exod 33: „*Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta*”. Dumnezeu ne-a dăruit harul Lui, ne-a descoperit căile Sale, ne-a iluminat calea Lui. La fel cum a iluminat și poporului Israel calea prin stâlpul de nor și de foc, la fel în slujba

fratelui Branham s-a coborât stâlpul de foc și stâlpul de nor. Și Dumnezeu ne-a iluminat și nouă calea.

Dumnezeu ne-a adus înapoi și noi putem să credem așa cum este scris în Scriptură. Cum am citit și în epistola lui Petru, profeții au cercetat ca să afle când se împlinesc aceste profeții. Noi nu numai că am cercetat, ci am cercetat Scripturile și am găsit aceste făgăduințele. Cum am amintit și mai înainte, vedem cum se împlinește totul în toate domeniile. În domeniul religios, în domeniul politic, cu Israelul, cu Neamurile - noi vedem împlinirea profeției biblice în fața ochilor noștri.

Doresc să vă mai spun: lucrul cel mai important este să recunoaștem ceea ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii Sale. Aceasta s-o credem din toate inimile noastre, să facem începutul corect cu Domnul, să intrăm prin poarta cea strâmtă, să mergem pe calea cea îngustă care duce la viața veșnică, să primim iertarea și mântuire din partea lui Dumnezeu. Și abia după aceea am primit, cu adevărat, ajutor în ziua mântuirii.

Dacă trecem pe lângă iertare, atunci încă n-am fost ajutați. Doar dacă primim ce a făgăduit Dumnezeu pentru ziua mântuirii, ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Isus Hristos, dacă o primim și o trăim, abia după aceea am primit eu și cu tine un ajutor din partea lui Dumnezeu, în ziua mântuirii. Amin. Câți doresc ca Domnul să ne ajute în ziua mântuirii? Amin. Amin. Haideți să ne ridicăm. Cântăm „*Așa cum sunt*”. [...]

Dacă sunt în mijlocul nostru unii care încă nu și-au predat viața lor Domnului și doresc să vină în față, să o facă acum. Nu este obligatoriu, puteți să credeți și să primiți în locul în care vă aflați și să plecați acasă cu o binecuvântare deplină. Haideți să mai cântăm încă o dată. [...]

În timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm, ne închidem ochii, dar deschidem larg inimile noastre înaintea lui Dumnezeu, frați și surori, Domnul nostru vorbește prin Cuvântul Lui într-un mod direct și se adresează fiecăruia personal, ca și când El ar fi personal în mijlocul nostru și ar vorbi cu noi cu toții. Cine este de părere că: „Aceasta a predicat-o sau a spus-o fratele cutare ...”, acela nu poate să fie ajutat. Dar cine găsește legătura cu Dumnezeu, care crede în Isus Hristos, acela a fost ajutat în ziua mântuirii. Acela poate să experimenteze Psalmul 103: „El îmi iartă toate păcatele mele și îmi

vindecă toate bolile mele”. Spune-o astăzi, mărturisește-o cu gura ta: „Eu cred în Tine, iubit Domn Isus! Eu cred că Tu ești Mielul lui Dumnezeu care Și-a dăruit sângele Lui pentru mine, care a murit pentru mine și care mi-a dăruit iertarea prin harul Său!” Credeți aceasta cu toții, din toate inimile voastre, căci astfel este scris. Noi predicăm iertarea și acela care o crede, primește iertarea aceasta. Primiți-o! Primiți-o și mulțumiți Domnului din toată inima voastră.

Același lucru este valabil și pentru toți bolnavii, frați și surori. Dacă îmbătrânim, atunci o simțim în trupul nostru, dar toate bolile care nu au nimic de-a face cu înaintarea în vârstă, au fost deja vindecate! Acestea au fost vindecate. Și cu toate putem să venim la Domnul. De asemenea, și cu ceea ce privește vârsta înaintată putem veni la Domnul – cu toate putem veni la El!

De aceea am și spus-o: nimeni să nu dispere și nimeni să nu devină de rușine, ci toți să creadă din toate inimile lor. Toți aceia care am îmbătrânit, care avem slăbiciuni trupești: Domnul ne poartă pe noi și slăbiciunile noastre. Domnul este și cu noi. El a făgăduit-o și așa o și credem. Haideți să o primim astăzi prin credință.

Noi cu toții credem aceasta, ca Biserica universală a Dumnezeului Celui viu: o iertare deplină, eliberare deplină. Da, mai sunt unii legați de unele vicii. Dar credeți acum: prin sângele Mielului voi sunteți eliberați. Și „*dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi*”. Primiți-o! Primiți-o și mulțumiți Domnului din toată inima voastră. Salvarea, vindecarea, eliberarea; astfel a vestit-o Domnul nostru: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați*”.

Iubit Domn, Îți mulțumesc pentru această Evanghelie deplină. Ajută ca aceasta să se împlinească astăzi în mijlocul nostru. Dăruiește-ne o eliberare deplină, vindecare deplină și o descoperire deplină a Cuvântului Tău și voii Tale. Iubit Domn, Ție Dumnezeului Atotputernic, Îți aducem cinste și laudă, slavă și închinare. Aleluia!

Cântăm încă o dată „*Aceasta este ziua*”. Vă rog, gândiți-vă cu toții că aceasta este ziua ta, este ziua mea, este ziua noastră. Ziua pe care Domnul ne-a dăruit-o nouă, astăzi! Aleluia. Aleluia [...]

Amin. Amin. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru tine și pentru mine! Haideți să ne mai rugăm împreună prin credință:

Iubit Domn, Tu, veșnicul credincios Dumnezeu, Îți mulțumim din toate inimile noastre pentru Evanghelia deplină, pentru mântuirea perfectă pe care ne-ai dăruit-o prin harul Tău. Îți mulțumim pentru ziua mântuirii, pentru timpul potrivit, pentru acest mesaj, pentru mesager, Îți mulțumim pentru toate. Iubit Domn, slăvim puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Și Îți dăm numai Ție, Dumnezeului Atotputernic, slava.

Binecuvântează împreună cu noi pe toți aceia care au ascultat în toată lumea, care sunt conectați pretutindeni pe glob. Binecuvântează în est, în vest, în sud și în nord; binecuvântează în toate limbile, în toate popoarele și în toate semințiile. Tu să desăvârșești lucrarea Ta, în ziua glorioasă a revenirii Tale minunate. Aleluia! Aleluia! Maranatha! Maranatha! Domnul nostru vine! Aleluia! Aleluia! [...]

Frați și surori, astăzi nimeni să nu se simtă exclus; nu obligați ci mulțumitori, să spuneți „Aleluia” Domnului! Și un „Amin”, Domnului. Aleluia! Aleluia! Amin. Aleluia! Dacă surorile noastre au un imn potrivit, pot să vină să cânte acum. Noi cu toții rămânem în rugăciune, în legătură cu Domnul. Sunteți mulțumitori Domnului pentru Cuvânt? Aleluia! Laudă Dumnezeului nostru [...]

Amin. Acum ne vom ruga pentru toți aceia care au o dorință deosebită, care trebuie să treacă prin încercări deosebite și își pun întrebarea: „Oare ce am făcut eu greșit? De ce trebuie să trec prin aceste lucruri?” Câteodată chiar și în viețile credincioșilor vine câte un „DE CE?”. Dacă peste noi vin necazuri care depășesc normalitatea, vă rog primiți prin credință: Domnul este cu adevărat cu noi, indiferent ce ar veni peste noi. El nu permite să se întâmple cu noi mai mult decât putem noi suporta. El, Biruitorul de pe Golgota ne va dăruia și nouă victoria Lui. Căci noi vom fi intra în slavă, triumfători. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru.

Iubit Domn, acum Îți aducem într-un mod deosebit, toate dorințele de rugăciune, toate necazurile din partea oamenilor care sunt în disperare, într-un necaz mare, care nu mai știu: „Încotro?..”, care se întreabă: „Oare de ce se întâmplă cutare și cutare lucru?” Iubit Domn, fii Tu cu toții, ajută-i pe toți. Ajută-i pe toți, fii prezent, căci Tu

ești ajutorul nostru, vindecarea noastră, salvarea noastră. Tu ești totul în toți și în toate pentru noi și cu noi și prin noi. Te rog, binecuvântează de la răsăritul soarelui până la apusul lui, binecuvântează pretutindeni, dincolo de cerințele și înțelegerea noastre.

Ție Dumnezeu Atotputernic Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău cel sfânt și scump. Îți mulțumim pentru sângele Tău cel sfânt și scump, mulțumim pentru Duhul Tău cel Sfânt care ne conduce în tot adevărul. Îți mulțumim pentru mesajul timpului prezent, Îți mulțumim pentru mesagerul pe care l-ai trimis. Tu ne-ai iluminat calea înapoi. Noi am găsit această cale înapoi la Ierusalim, la început, la origine, înapoi, înapoi la Cuvânt, la puterea lui Dumnezeu. Iubit Domn, Tu ai făcut lucruri mari în noi toți. Și Te lăudăm și Te slăvim pentru aceasta. Binecuvântează-ne în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

Domnul este prezent cu adevărat. El și-a confirmat Cuvântul Lui. El a răspuns rugăciunilor noastre și ne-a ajutat pe toți. Acum îl rugăm pe fratele nostru Miskis să-l cheme pe fratele nostru din Angola să spună câteva cuvinte și apoi să se roage. Poți să traduci. Acest frate m-a invitat să mă întorc în Angola. [Se roagă un frate...]

S-a văzut că inima lui a fost plină. Fratele de-abia a putut să traducă. Cui îi este inima plină... dar noi am înțeles totul corect. Îl reamintesc pe fratele nostru din România, luni sau marți m-a sunat. Mi-a spus: „Frate Frank, eu am auzit predica ta din Londra și am înțeles totul perfect”. Și atunci mă gândesc: „Acest frate nu vorbește limba engleză. Atunci cum poate să spună că a înțeles totul perfect?” Mă gândeam că Dumnezeu i-a dăruit un har deosebit. Și miercuri am primit un telefon, că fratele Ionuț a tradus predica simultan din limba engleză în limba română și în acest mod, fratele a înțeles totul perfect.

Ceea ce trăim noi acum, nu a existat niciodată pe acest pământ. Fie că sunt în Krefeld, București, Londra sau în Africa, Asia, undeva... oriunde este predicat, poate să fie auzit ce este predicat. Ce har! În urmă cu 20 de ani așa ceva nu a fost posibil. Nici în urmă cu 10 ani nu a fost posibil așa cum este astăzi. Să mulțumim Domnului Dumnezeu și pentru faptul că ne-a dăruit aceste posibilități, astfel încât Cuvântul Lui cel sfânt și scump să ajungă până la marginile pământului. Fratele Schmidt se va ruga cu noi. [...]